

2021-ben HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

Jusztin Gabriella és Brunda Iván 2021. május 29.

Pásztor Noémi és Barta Milán 2021. július 8.

Gál Kitti és Mócsány RICHÁRD 2021. június 26.

Rimóci Újság - Független falusi havilap.
 Kiadja: „Rimóc Községért” Közhasznú Alapítvány (3177 Rimóc, István király u. 15. Tel.: 06 30/687-5502 E-mail: rimociujssag@gmail.com)
 Allandó munkatársak: Bablana Ferenc, Beszkid János, Beszkid Jánosné, Burik-Vincze Ágota, Erdélyi Ferencné, Jusztin Péterné, Kaluzsa Mónika, Vinczéné Percze Gizella
 Az újság megjelenését támogatja Rimóc Község Önkormányzata.
 Az olvasói leveleket az eredeti mondanivaló tiszteletben tartása mellett szerkesztjük, stilizáljuk, szükség esetén rövidítjük. Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza, a hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk! Az újságban megjelenő írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét.

RIMÓCI ÚJSÁG

Ára: 250,-Ft

XXVIII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM FÜGGETLEN FALUSI LAP Boldogasszony hava 2022 JANUÁR

„A legtöbbetekben sokkal több energia rejlik, mint ahogyan ti azt hiszitek, csak hajlamosak vagytok elhagyni magatokat, gyámoltalannak hinni magatokat, miközben nem is vagytok azok.” (Csernus Imre)

Kedves Olvasó!

Ismét elrohant egy esztendő, de már itt toporog a nyomában a következő. A múltban tett fogadalom tervezetek, mára már a megvalósítás szakaszába fordultak. Ahogy korosodunk, tapasztalódunk, úgy fogadkozunk egyre óvatosabban, hiszen tudjuk, hogy keserédes a magasra tett lécz, a meg nem ugrott akadály, vagy a meg nem valósult álm, mert-hogy „akkor vagy igazán szabad, ha azt amit vállaltál, meg tudod tenni” és, ha mégsem „a kudarcok, sérelmek után sem a gyűlölet, a harag uralkodik a szívedben, hanem az újrakezdés lelkiülete, a szeretet és a jószág.” (Csaba Testvér)

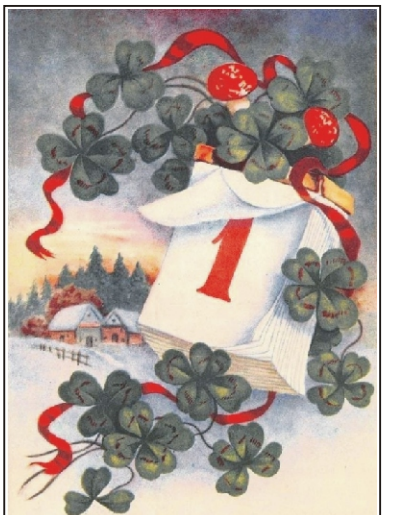
Tavaly ilyenkor abban bízunk, hogy mára már utána leszünk ennek a fránya vírusnak, most meg már számát sem tudjuk a mutációinak. Bízunk abban, hogy életünk újra tervezhetővé, kiszámíthatóvá válik, közben meg a betegség mellett újabb fenyegetettség ütötte fel a fejét életünkben, az oltottak és oltatlanok csatája. Sok áldozatot szed mindkét

oldalalon a családokban, baráti társaságokban, munkahelyeken. Az ördög dörzsöli a tenyerét, örül, mert sikerült kellően összezavarni bennünket. De gondoljunk csak bele, a biztonsági öv használata is kötelező, mert több életet ment, mint amennyit kiolt, pedig néha az is előfordul. A legtöbben lázadunk tiltakozunk a használata ellen, de akkor is kötelező felszerelése a gépkocsinak, a rendőr meg még büntet is érte. De erre semmi divatos összeesküvés elmélet nem jut eszünkbe, így nem is foglalkozik vele senki. Éppen ezért én azt kívánom az új esztendőre, hogy kapja meg végre mindenki a lelkének megfelelő sugallatot és azzal tudjon békében élni. Ne féljünk a véleményünkön változtatni, mert az nem megalkuvás, hanem egy kedves barátom szerint a fejlődés, a tanulás útja. Tanuljunk hát meg mindannyian szelektálni, próbáljunk különbséget tenni jó és rossz között és ha mégis valaki más véleményen van mint mi, azt ne gyűlöljük. Ez most még csak az én álmom, de, ha egyre többen magunkévá tesszük, akkor egyszer majd valóra válik. **B.Ú.É.K.**

Szabó Vilmos
polgármester

Aranyosi Ervin:
Hadd kívánjak!
 Hadd kívánjak szebb új évet!
 Gondolkodó képességet!
 Félelem nélküli létet!
 Vidámságot, egészséget!
 Hadd kívánjak boldogságot!
 Igazságot és jóságot!
 Hétköznapi bölcsességet!
 Minden rossz itt érjen véget!
 Hadd kívánjak szebb új évet!
 Szívűl jövő emberséget!
 Oda-vissza tisztességet!
 Fájdalmaktól mentességet!
 Hadd kívánjak boldogságot!
 Jóvá váló, szebb világot!
 Szeretetet és figyelmet,
 legyen vidám minden gyermek!
 Hadd kívánjak szebb új évet,
 melyben lelkünk újjá éled,
 megszabadul minden rossztól,
 istentelenül gonosztól.
 Hadd kívánjak boldogságot!
 Minden ember legyen áldott,
 s méltón, szeretetben éljen,
 az eljövő szép, új évben!

- Január 10. (hétfő) Házhoz menő szelektív hulladékszállítás
  - Január 16. (vasárnap) 9⁰⁰-13⁰⁰ VÉRADÁS
(a Dr. Manga János Községi Házban)
  - Január 22. (szombat) Mária eljegyzésének ünnepe
  - Január 24. (hétfő) Házhoz menő szelektív hulladékszállítás
  - Február 26. (szombat) JÓTÉKONYSÁGI BÁL
  - Február 27. (vasárnap) IDŐSEK FARSANGJA
  - Február 28. (hétfő) ÓVODAI FARSANG
- A tervezett programok a járvány helyzet miatt módosulhatnak/kérdésesek.

Boldog Új Évet

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Ülésteremből

Rimóc Község Önkormányzatának Képviselő-testülete 2021. december 16-án tartotta soros testületi ülését:

- Az első napirendi pont keretében a Testület az intézményi térítési díjak megállapításáról szóló 14/2020. (XII.14.) önkormányzati rendelet módosításáról döntött [6/2021. (XII. 16.) önkormányzati rendelet]. A térítési díjak átlagosan 15 %-kal növekednek 2022. január 1-től, azonban a különbözetet lefedi a lehívható állami normatíva, így az áremelkedésből származó többletköltséget az önkormányzat viseli.
- A következő előterjesztés a helyi közművelődési feladatok ellátásáról szóló 6/2019. (IV.26.) önkormányzati rendelethez kapcsolódott. A Nógrád Megyei Kormányhivatal törvényességi felhívása alapján technikai módosításra került sor [7/2021. (XII. 16.) önkormányzati rendelet], a rendelet tartalma nem változott.
- A harmadik napirend alatt a Testület javaslatát nélkül jóváhagyta az általános iskolák felvételi körzethatárait a 2022/2023. tanév vonatkozásában [31/2021. (XII. 16.) Határozat].
- Az év utolsó előterjesztése a Nagykert utcai szociális lakás felújításáról szólt. A képviselők az említett ingatlan felújításának befejezéséről döntöttek a költségvetési tartalék terhére [32/2021. (XII. 16.) határozat].

Az ülésről készített jegyzőkönyv megtekinthető ügyfélfogadási időben a Rimóci Közös Önkormányzati Hivatalhivatali helyiségében (3177 Rimóc, Madách tér 1.).

Dr. Rózsavölgyi Tibor
jegyző

KARÁCSONYI MEGLEPETÉS!

Hozzánk is bekopogott a Jézuska!
Egy szép Adventi este volt, éppen a szentmisét hallgattuk, mikor kint kopogtatást hallottunk. Kinyitottam az ajtót, meglepődtem, hogy ki lehet az? Hát az egyik önkormányzati képviselő állt ott, sok-sok csomaggal, alig bírta szegény tartani mindkettőnk ajándékát. Mondván, fogadjuk szeretettel az Önkormányzat nevében. Én szóhoz sem tudtam jutni, az örömkönnnyekkel küzködve, hogy még ránk idősekre is gondoltak. Ez nagyon jóleső érzés volt. Mi pedig azt a szentmisét felajánlottuk értük, és imáinkba foglaltuk őket!

Nagyon szépen köszönjük a Rimóc Község Önkormányzatának, polgármester úrnak és a képviselő tagoknak a kedvességüket!

Isten áldja meg Őket és kívánunk Nekik: áldott, békés karácsonyi ünnepeket és sikerekben gazdag boldog új esztendő!

Szeretettel:
Mócsány Béla,
Mócsány Béláné
(Varsányi út 58.)

1%

**Ajánlja fel adója 1%-át
a rimóci civil szervezeteknek!**

1%

ADÓSZÁM	SZERVEZET NEVE	CÍME
19162829-2-12	RIMÓC KÖZSÉGÉRT KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY	3177 RIMÓC, MADÁCH TÉR 1.
18642902-1-12	RIMÓC POLGÁRŐR ÉS ÖNKÉNTES TŰZOLTÓ EGYESÜLET	3177 RIMÓC, MADÁCH TÉR 1.
18642139-1-12	RIMÓCI KOBÁK EGYESÜLET	3177 RIMÓC, SZÉCSÉNYI ÚT 6.
19928502-1-12	RIMÓCI SPORT EGYESÜLET	3177 RIMÓC, ISTVÁN KIRÁLY ÚTJA 1.

Adója 1%-át pedig ajánlja fel a **MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZNAK**, melynek technikai száma: **0011**

Forrás: https://nav.gov.hu/nav/szja1_1/regisztralt_civil_2022

„Itt voltam köztetek, de hívtak,
el kellett mennem.
A szeretetet, mit tőletek kaptam,
magammal vittem.
Cserébe itt hagyom nektek
az emlékeimet,
a túlvilágról is nagyon
szeretlek titeket!”

Köszönetnyilvánítás

Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik
SZOLDATICSNÉ TÁLLAI TÍMEA
(élt 42 évet)

Temetésén részt vettek, utolsó útjára elkísérték,
sírháza koszorút, virágot helyeztek, részvétüket fejezték ki
és mély gyászunkban osztoztak.

Gyászoló család

„Elcsitul a szív, mely értünk dobogott,
pihen a kéz, mely értünk dolgozott.
Számunkra Te sosem leszel halott,
örökké élni fogsz, mint a csillagok.”

Köszönetnyilvánítás

Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik
JUSZTIN ISTVÁNNÉ
(1936 - 2021)

Temetésén részt vettek, utolsó útjára elkísérték, sírháza
koszorút, virágot helyeztek, és mély gyászunkban osztoztak.

Gyászoló család

Gólyahír:

Holecz Bence
2021. november 4.

Szülők: Nagy Gabriella és Holecz Szabolcs

Lévai Szófia Dzszenifer - 2021. december 6.

Szülők: Rác Szabina és Lévai Máté

Csemer Manuel Márkó - 2021. december 30.

Szülő: Csemer Ágnes

Akiért a harang szólt...

Golyán Istvánné
1934-2021
Akácos út 3.

Bada Dezső
1964-2021
Magashegyi út 3.

Jusztin Istvánné
1936-2021
Deák Ferenc út 3.

147-es Klub hírek

Igazán mozgalmasan telt az év vége, jó látni, hogy visszatért az élet a klub életébe. Ez annak is köszönhető, hogy lassan sikerül teljesen kialakítani a helyet az igényeknek megfelelően, de még mindig van teendő.

Volt itt baráti évzáró buli, privát születésnap, néztük a Forma 1-es szezon izgalmas utolsó két futamát kivetítőn. Mi is részt vettünk a Rimóci Adventi Kalendáriumban, a tétőn szánkózó Mikulás reméljük sok embernek mosolyt csalt az arcára. Az év vége fő eseménye a december 29-én tartott dartsverseny volt. A jó hangulatú családi házi versenyen nyolcan vettek részt, izgalmas párharcok után így alakult a végeredmény:

1. **Bárány Zoltán**
  2. **Bablena Ferenc**
  3. **Szoldatics Tibor**
- Gratulálunk a győzteseknek!**

**Találkozzunk jövőre,
Boldog Új Évet kíván a 147-es Klub!**

Vincze Zsolt

Egyébként... idő

Év, hónap, hét, nap, óra, perc, másodperc... Rohan, kifutunk, nem marad, elfogy, nem jut, kevés, nincs.

Ez az, amiből sosincs elég. Terveztünk, de nem végezhetünk, mert nem mi végzünk, nincs a kezünkben az idő, hogy gazdálkodhassunk vele.

Aki jól tudja beosztani az idejét, annak többje van, mint akinek rengeteg pénze van. Mert mi értelme a pénznek vagy bárminek, ha nincs idő kihasználni azt? A rendelkezésünkre álló időt nem tudhatjuk, csak remélhetjük, hogy a legjobban használunk, használtunk ki minden percet, hogy ne legyen egy pillanat sem felesleges, hiába való.

„Mind így van ezzel, ki hasonló időket megél, de a döntés nem rajta áll. A mi dolgunk eldönteni, hogy mit kezdünk az idővel, ami megadatik nekiünk.”

Gandalf, A Gyűrűk Ura

Haszontalan időpazarlás létezik, de mindenki maga kell tudja, hogy mire érdemes az idejét, az egyik legdrágább vagyont felhasználni. Van akinek a munkája a legfontosabb, és minden idejét erre áldozza. Van akinek a családja sokkal fontosabb, és amennyit csak lehet, velük van. Van akinek a hobbija jelent olyan sokat, hogy több időt áldoz rá. De van akinek az egyszerű pihenésre vagy a szórakozásra van ideje. Nem haszontalan ez sem, az sem, ha valaki a pénzét költi, arról sem mondhatjuk meg, hogy ki mire tegye, mikor dönt jól, mitől teljesebb, boldogabb az élete.

Aztán az időnek van szava is, amit általában senki sem ért meg. Mert mindenkinek mást mond az idő szava, épp azt jelzi, hogy számára épp változás van folyamatban, ami rengeteg ideig tarthat, hogy végül már más legyen fontos, azután már másra fordítsa idejét.

Másokat úgy láthatunk, hogy fecsérli idejét valamire, valamivel, és ez azért szokott bosszantani bárkit, mert a legértékesebb dolgot pazarolni látjuk. De ritka az az eset, hogy mi másoktól időt kaphatunk, nyerhetünk. Ha mégis, akkor viszont azt értékeljük a legtöbbször. A közösen töltött minőségi időt, ami minden résztvevőnek fontos. A segítséget, amikor azért áldozunk az időnkéből, hogy másnak vagy egyáltalán vagy kevesebb idő alatt sikerüljön megoldani valamit. A legnagyobb hála jár annak, aki az idejéből ad, és a legkellemetlenebb adósság, mikor más idejét pazaroljuk.

Az idő végtelen, de számunkra a földi életben véges, ráadásul nem tudjuk mennyi van belőle. Az idő relatív, amikor jó történik rohan, amikor rossz, akkor vánszorog. És legutolsó sorban gyógyszer, mivel ahogy minden, úgy a fájdalom és minden bű is elmúlik idővel.

Bablana Feri

Az utolsó e-mail Timinek

2016 decemberében kezdtünk el együtt dolgozni. Te akkor már 7 éve segítetted az Egyesületet. A sors úgy hozta, hogy a Rimóci Sport Egyesület vezetője elvesztésével kilátástalan helyzetbe került. Nem csupán egy szörnyű tragédiát kellett feldolgozni, de az Egyesület fennmaradása, működése érdekében fontos döntéseket kellett meghozni, 10 nap alatt kellett megoldani, amihez hónapok kellettek volna. Akkor úgy tűnt, hogy lehetetlen lesz megoldani, amit elvállaltam, de a tudat, hogy ott voltál és segítettél, hogy számíthatok rád, átlendített a nehézségeken. Tudtam, hogy mit kell tenni, de a „hogyan”-ban csak rád számíthattam, a megoldásra Te vezetted rá. Utólag már látom, együtt mindent meg tudtunk oldani, de bátran ki merem jelenteni, hogy Nélküled nem sikerült volna.

Öt évre szólt a küldetésem, az öt év gyorsan eltelt. Számptalan közös gondunk volt az Egyesület működésében az évek során, számtalan nehézséggel kellett farkasszemet nézni, sok váratlan problémát kellett együtt megoldanunk. Olykor-olykor álmatlan éjszakát jelentett egy-egy probléma, most már csupán emlék, hogy „ezt is megoldottuk”. De most hirtelen minden megváltozott: így utólag már másképp látom, már tudom; amit akkor problémának, nehézségnek hittem, az mind múló semmiség volt azon gondok mellett, amivel a sors téged terhelte. Azok csak üres számok voltak, bürokratikus bevallások, reményteljes pályázatok, táblázat formába bújtatott kimutatások. Azóta is csak azt kívánom: Bárcsak újra ezekkel a gondokkal küzdhetnénk, bárcsak újra együtt dolgozhatnánk!

Az a péntek délután mélyen belém égett. Megdöbentett a hír, nem akartam elhinni, hogy igaz, hogy nem vagy már közöttünk. Két héttel azelőtt beszélgettünk, leveleztünk utoljára, és kezdtem bízni, mert mondtad, hogy már jobb, már dolgozni akarsz; minden úgy tűnt, ezúttal is sikerül majd lassan legyőzni a betegséget, ezúttal is fel fogsz épülni. Bizakodtam, mert újra egészségesen akartalak látni, hallani, hogy nevensz, hallani, hogy ezer dolgod közben gondterhelten beleszól a telefonba: „... mondd, épp másban vagyok benne, de tudok figyelni”. Amellett, hogy mindent ezerszer szeretnék megköszönni, azóta is folyton csak azt várom, hogy - úgy ahogyan régen tetted - válaszolj az utolsó levelemre; hogy ismét számoljuk át, tervezzük meg, megint találjuk ki: hogyan lesz a legjobb, hogyan működhet a közös örökségünk, szenvedélyünk - a Rimóci Sport Egyesület.

Bablana Csaba

Kedves Felajánlóink, kedves Jótevőink!

Ezt megelőzően már volt módomból arról beszámolni, hogy egy csodálatos napnak lehettünk részesei, amikor Marton Zsolt váci megyés püspök atya közreműködésével megszenteltük az elkészült keresztutunkat.

A középkorban sok zarándok látogatta a jeruzsálemi keresztutat, főleg ferences rendi atyák vezetésével. Mivel nem kereshette fel minden hívő a Szentföldet, a szentszék hozzájárult máshol is keresztutak felállításához. Azoknak pedig, akik ilyen keresztúti ájtatosságot végeztek, hasonló búcsút engedélyezett. A ferences rend volt a legbuzgóbb terjesztője a keresztúti ájtatosságnak. A 14 stációs keresztút világméretű elterjedése közülük is leginkább Porto Maurizio-i Lénárdhoz fűződik. 576 keresztút felállításának volt részese. Ehhez később sok helyen egy 15. állomást is csatoltak, ahol Jézus feltámad a halálból. Ezért hát a pápák a keresztutak felállításának jogát kizárólag a ferenceseknek adták, akik ezt tovább ruházták. A rimóci keresztút megvalósulásáért minden hónap 13-án végzett imánkat Ocsovai Gábor, Grácián ferences rendi atya állította össze. Ő azóta már egy huzatos, hideg decemberi napon felutazott hozzánk Zalából és végigjárta az állomásokat, megszentelte azokat. Ezt csak azért szerettem volna megosztani Önökkel, hogy mi mindent elköveztünk azért, hogy az itt végzett ájtatosságok üdvösek legyenek.

Most pedig szeretnék Önöknek számot adni a keresztútépítésre érkezett felajánlásokról. 17-en váltották meg a stáció teljes összegét (150.000 forint), 15 magánszemély,

Rimóc Önkormányzata és a Szécsényi kistérség polgármesterei 2.570.000 forint értékben, ketten ugyanis 160.000 forintot adtak. 942.000 forint jött össze 48 magánszemély, a rimóci Egyházközség és a Rimóc Községért Közhasznú Alapítvány befizetéséből. 3.512.000 forint volt tehát a teljes felajánlás. A kiadásaink: anyag-díj 1.444.000 forint, kőtáblák-gom-bok-keresztek-stáció jelenetek 979.000 forint, kiadvány 460.000 forint, virág-mécses-váza 117.000 forint, álló-fogadás-ajándék 310.000 forint. Az összes kiadás tehát 3.310.000 forint volt, maradvány 202.000 forint.

Mielőtt ezt a számadást elkészítettük volna hírért vetünk Ludányhalásziban egy szerencsétlenül járt édesanyának és kislányának, akik az ünnepek előtt tűz következtében elveszítették az otthonukat. Amíg az édesanya munkában volt, a kislány csak a jó Istennek köszönhetően úszta meg a tűzhalált. Még aznap este eldöntöttük, hogy a maradvány összegétől függetlenül a segítségére sietünk a családnak. 200.000 forintos nagyságrendet céloztunk meg a segítség mértékéül. Miután összeszámoltam a keresztút költségeit, meglepődve láttam, hogy a megcélzott nagyságrend maradéktalanul a rendelkezésünkre áll. Tudjuk, hogy véletlenek nincsenek a jó Isten ezt is jól elrendezte. Azt hiszem, hogy ennél méltóbb befejezése nem is lehetett volna a keresztút építésnek. Még aznap büszkén vittük a családnak a rimóci segítséget, mert egy társunk sokat emlegeti, hogy „kétszer ad, aki gyorsan ad”.

Szabó Vilmos
polgármester

NYULACSKA HÍREK

„Hallom már, angyal szárnya lebben,
Szívem, mint régen, meg-megrebben,
Itt vagy közel!

Itt vagy közel, óh, szép karácsony.”

/Benedek Elek/

Az ajándékozásról, az örömszerzésről szól ez a hónap. Az óvodában nagy készülődés, érzelmi előkészítés jellemzi az adventi időszakot, amelynek hangulata december végéig eltart. Ehhez hozzájárulnak a támogatóink is, akik igyekeznek mindig örömet szerezni a gyerekeknek és ezáltal a szülőknek is. December elsején nálunk jártak az örökbefogadók, a 300-ak, akik ígéretükhöz híven nem engedték el a kezünket és velünk vannak 2019 óta. Lelkes csapatuk vezetője, András Mikulás ruhában üdvözölte a gyerekeket, mindenkinek csomagot és egy-egy játékot ajándékozott. A fiúk egy szerszámkészletet, a lányok egy sellő Barbie-t vihettek haza a csomagon kívül, amit boldogan mutattak meg a délután értük jövő anyunak, apunak. A szülők nevében is mondhatom, hogy köszönjük szépen nekik a meglepetést, az örömet, amit a gyerekek arcán láttunk aznap.

Nem kellett sokat várni az újabb ajándékozásra, mert másnap Rácz Csaba hozta el nekünk a Máltai Szeretetszolgálat dobozát. Minden család nagy köszönettel fogadta a dobozt, hiszen az abban lévő termékeknek nagy hasznát veszik otthon. Az ovisok emellett kölyökpuzsgóval is koccinthatnak az ünnepekben, itt az oviban, mert ez is az ajándék része volt és egy finom, csoki Mikulást is hazavihettek. Köszönjük szépen a támogatást!

És végül, de nem utolsó sorban, december 6-án megérkezett hozzánk az „igazi” Mikulás, Bakos László Tanár úr személyében. Nagyon hálásak vagyunk neki azért, hogy évek óta elvállalja ezt a feladatot és ezáltal a csodavarást, a varázslatot segít nekünk fenntartani az óvodás évek alatt. Mindkét csoport gyermekei izgatottan várták, hogy mikor lép be a csoportba a Mikulás, mikor hangzik el az ő neve, mikor mehet oda hozzá, legyen az 3 éves vagy 6 éves. Ez az egyik legfontosabb ünnep, amely minden gyermeket megillet, és amihez minden körülményt igyekszünk megteremteni. Köszönjük a szülőknek, hogy ezt ők is hasonlóan gondolják és a csomagok megvételéhez idén is hozzájárultak.

A téli ünnepkör zárásaként a Paramisi Társulat előadása meghitt és mégis vidám karácsonyi hangulatot teremtett az óvodánkban. Bízunk abban, hogy az otthoni ünneplés, a családdal való együttlét is örömteli pillanatokot fog hozni az óvodásaink számára.

Virágné Csábi Adrienn

Jobb adni, mint kapni

Reméljük, hogy jövőre is eljön hozzánk az „igazi” Mikulás

Az előadásban a gyerekek szívesen vállalnak szerepet is

Egyszer volt, hol nem volt...

Sok minden van, amiről beszélni kell. Kéne. Ez a mese is ilyen lesz. Kezdjük is bele. Volt egy elképzelés, és voltak megvalósítók. Nem másról beszélek, mint a „faluszépitő” tervekről.

Tegye fel a kezét az, aki karácsony előtt órákat, sőt napokat töltött a konyhában a sokféle fogás elkészítésével. A család öröme. És tegye fel a kezét az, aki csak egy paprikás krumplit készített, meg mondjuk palacsintát. Gondolom, az előbbieket voltak többen. És ha megkérdezném, miért tölt az ember ennyi időt, és költ ennyi energiát arra, hogy jól lakassa a családját, biztos azt mondanátok, hogy kedvükbe akartatok járni, örömet és jó érzést okozott, hogy különlegessé tudtátok varázsolni ezt a pár napot azok számára, akit szerettek. Így vagyok most ezzel én is: ha valaki szeret egy „nagy családot” akkor a kedvében akar járni. Sok munkával, sok szeretettel. Mert jó érzés az, ha örömet okozhat az ember... És persze keserűség, ha pár ember úgy mond „beleköp” a levesbe. Húsvét előtt sok lelkes ember segítségével, önkormányzat támogatásával hozzáálltunk, hogy kicsit szebb és hangulatosabb látvány fogadja az itt lakókat és az ide érkezőket a falu központjában. Költséghatékonyan, újrahasznosítással és összefogással. Mert igen, láttuk és hallottuk, hogy máshol mennyi minden van. Szép és kétkezi munkával megvalósítható dolgok. Sokan ezt szóvá is tették, és jogosan, hiszen, tudjuk, más települések sincsenek könnyű helyzetben, mégis összefogással és elszántsággal sikerült szebbé tenni a környezetüket! Amikor hozzáfogtunk, tudtuk, nem lesz mindig elég a lelkesedés. És az összefogás sem. Ahogy egyre több alkalommal készítettünk valami szépet a sportcsarnok előtti térre, egyre többször érte őket kár... Apróbbak, aztán karácsony előtt nagyobb rongálási „akcióba” is belebotlottunk. Engedjétek meg, hogy ez a cikk ne arról szóljon, hogy mit kéne tenni azokkal, akik nem becsülik és tisztelik a közkincseket. Bármi okosat mondok, azzal valahogy nem jutunk előbbre. Az egyik után úgyis jön a másik, és a törvények, amik mentén intézkedni lehet, sajnos szűkösek. És mindig van utánpótlás. Ahogy ez előfordul, mondjuk a környező települések, városok játszóterein is. Mert

garancia, az sose lesz, és az embereket megváltoztatni sem lehet. De lehet őket hozzászoktatni a változásokhoz. Ahogy egy szülő munkájának eredményessége csak évek múlva látszódik, úgy igaz ez minden más területre.

És annak ellenére, hogy most valóban tetemesebb károk is keletkeztek, az elkeseredésem és a dühöm, remélem mások nevében is beszélhetek, el nem párolgott ugyan, de felülírta az, hogy az Adventi kalendáriumunk a falu minden pontján pompázott. A lendület ugyan megkopott, az elszántság lehet, hogy alább hagyott, de mint a fénymadár, a poraiból az ember mindig képes újjászületni. Itt élünk. Együtt. Jogunk van a szép környezethez. És kötelesség is, hogy tegyünk érte. És igen, másnak nincs joga ezt tönkre tenni. És kötelessége, hogy vigyázzon rá. Éppen ezért kérek mindenkit, ne ragadjunk bele a háborgás tengerébe. Ne akarjuk meggyőzni egymást arról, ki miben hisz. Nem hiszek abban, hogy az igazunk bizonygatásával bármire is mennénk. Én már nem akarom, hogy igazam legyen. Nem az a fontos. Nem hiszek abban sem, hogy ha leírjuk a véleményünket, és jól megmondjuk, akkor mindent megtettünk, ami tőlünk telik. Tudom, hogy több telik tőlünk. Ha naiv vagyok, ha nem, én még mindig hiszek abban, hogy nem lehet beletörődni a dolgokba. Mert akkor tényleg vége lesz ennek a falunak. Ne értse senki félre, kell, hogy elmondjátok miről, mit gondoltok, és fontos mindenki véleménye. De a párbeszéd fontosabb. És a vita, a meggyőzés még nem párbeszéd. Ezért kérek benneteket, ha láttok-hallotok dolgokat, hívjátok az illetékest, jelezzétek a képviselő testület tagjainak telefonon, emailben, akárhogy. Mint ahogy ez most néhány ember részéről meg is történt. Mert igen, szükség van rátok! Mert igen, ez a falu megközelítőleg 1700 főt számol. És hogy visszakanyarodjak a mese elejére, azok az emberek, akik csatlakoztak a szépitő tervekhez, nem voltak kevesen. Mikor ki, és miben tudott, de segített. Felajánlás, kétkezi munka, ötlet, jó szó. Ezekre a továbbiakban is szükségünk lesz. Ne engedjük lejjebb a lécet, még ne... Még az elején vagyunk...Hogy mi lesz 10 év múlva, azt nem tudom megmondani. De nem is akarom tudni.

Csak azt, hogy ez a mese, nem is mese. Ez a valóság. Minden próbatételével együtt. A befejezést még nem tudjuk. De az oda vezető úton mindannyian rajta vagyunk. Rajtunk sok múlik, nem minden, de sok.... Szükség van rátok!

Kaluzsa Mónika

ISKOLAI HÍREK

Karácsonyváró az iskolában

December 11. napján, szombaton, az iskola tanulói iskolába jöttek. Ekkor tartottuk meg a szokásos családi karácsonyváró napunkat. Sajnos az idei évben a pandémia miatt mindezt szülők nélkül tudtuk megtenni, azonban a jelenlévő gyerekek mindannyian nagyon jól érezhették magukat és sok érdekes dolgot készíthettek.

Osztályonként zajlottak a foglalkozások és a képeslapkészítések mellett karácsonyi ajándékokat és karácsonyi díszeket is készítettek, miközben finomabbnál-finomabb sütitet fogyaszthattak és üdítözhettek, pezsgőzhettek a gyerekekkel, ezzel is hangolva őket a szeretet ünnepére. Az elkészített csomagokat, angyalkákat, gipsz díszeket, mézesbábokat, képeslapokat, füzéretet voltak akik rögtön hazavitték, de voltak olyan gyermekek is, akik megvárták vele

az utolsó napot és ajándékként tervezték hazavinni szüleiknek, testvéreiknek.

Reméljük, minden gyermek jól érezte magát és bízunk benne, hogy a jövő évi rendezvényünket ismét szülőikkel együtt tarthatjuk meg!

Nagyné Mákos Izolda

HÍREK A BIZTOS KEZDET „NAPRAFORGÓ” GYEREKHÁZBÓL

A december itt, a gyermekházban nagyon sok mindent tartogatott a szülőknek és gyermekeiknek egyaránt. Ez a hónap minden évben nagyon közkedvelt az ünnepek miatt, de most valamiért még lelkesebbek voltak a hozzánk járó családok. A 2020-as évben ilyenkor zárva volt a ház, lehet ebből kifolyólag is voltunk annyian, idén mindenki minden programban benne akart lenni, ki akarták venni a részüket a készülődésből.

Milyen programjaink is voltak decemberben: a hónapot mindig a Mikulás bácsi indítja, ilyenkor a várakozás alatt az anyukák megvarrják a zsákokat ezzel is könnyítve a Mikulás bácsi dolgát - és az ajándékokkal együtt átadásra kerülnek a mikulás csomagok. Nagyon szokták szeretni a szülők ezt a programot, mivel ilyenkor mindenki egyedi, szebbnél-szebb zsákokat készíthet a gyermekének.

Az ezt követő programunk a karácsonyi hangulat kialakítása, fokozása a Gyerekházban, készülnek a díszek a fára, az ablakra, az ajtóra. Mindenki gyönyörű díszbe szeretné öltöztetni az otthonát.

Ami szintén szokássá vált nálunk az a karácsonyi fotózás, minden egyes évben a Gyerekház dolgozók készítenek egy ünnepi háttérrel, amiben most Csemer Mária volt a segítségünkre, nagyon szépen köszönjük neki itt is a segítséget. Gyönyörű fotók készültek ez alkalommal is. Nagyon jól sikerült az idei decemberünk, reméljük az elkövetkezendő időben is sokan fognak járni hozzánk.

A 2022-es évben is rengeteg programmal készülünk és nagyon sok szeretettel hívjuk és várjuk a kisgyermekes családokat a Napraforgó Gyerekházba!

Erdélyi Anita

Újévi recept

Végy 12 hónapot, s gondosan tisztítsd meg őket a keserűségtől, irigységtől, kicsinyességtől és félelemtől.

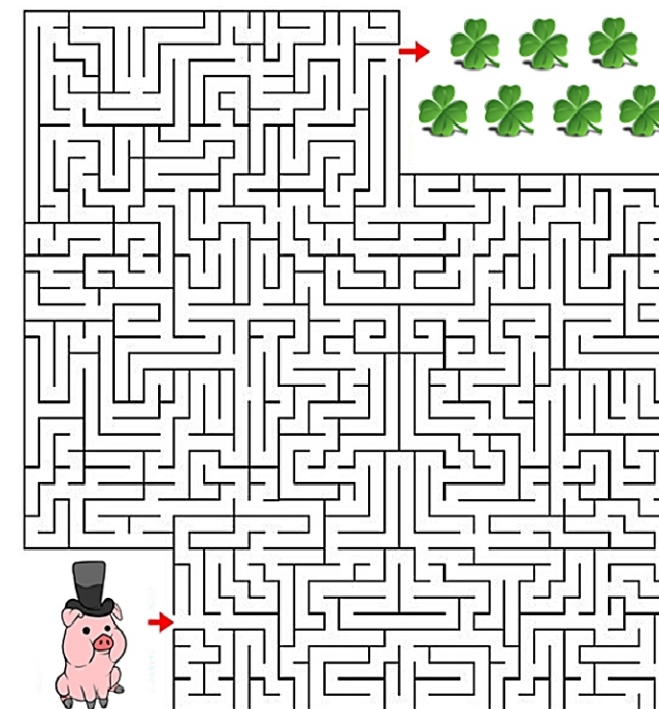
Minden egyes napot készíts el egy rész munkából, sok-sok jóakarattól és egy gyűszűnyi derűből. Mindehhez adjál három egész kanál optimizmust, egy kávéskanálnyi türelmet, egy csipet iróniát, késhegynyi tapintatosságot.

Kapott masszát bőségesen öntsd le szeretettel. A kész ételt díszítsd apró figyelmességgel, és tálald fel mosolygó arccal.

Felhívás!

Felmerült egy ötlet, hogy régi imákat, rózsa-füzéretet vagy fohászokat jelentetnénk meg a Rimóci Újságban. Akinek birtokában van, és szívesen megosztaná, közzé tenné, szóljon, és felkeressük. Természetesen az eredeti anyagokat visszaadjuk. Leadni egyelőre az IKSZT-ben vagy a Védőnői Tanácsadóban lehet, és ha valakihez el kell menni érte, szintén itt jelezzen, és megbeszéljük a továbbiakat.

Segíts az újévi malackának eljutni a négylevelű lóherékig

**ADVENTI
KALENDÁRIUM
2021
RIMÓC**

